MAGAZIN Sportiv

Cărți de vizită

COPILUL VICTORIEI

Așa au decis... ursitoarele.

Intr-adevăr, Ion Țiriac s-a născut la Brașov, de ziua Victoriei, la 9 mai. Anul contează mai puțin, dar, pentru că așa se obișnuiește — 1939.

De mic copil a intuit necesitatea „acumulărilor și a polivalenței". A debutat ca hocheist la 11 ani (1950, Flamura roșie Brașov), a continuat ca fotbalist (centru înaintaș la Dinamo Brașov) și a rimat cu anticipație paleta cu racheta, cîștigînd titlul de campion regional al Brașovului — juniori — la tenis de masă, în 1954.

A debutat ca tenisman la... 16 ani, împotriva tuturor metodicilor din lume. Fiind în apropierea terenului de tenis, a pus rămășag cu un jucător mai vechi și l-a învins la primul contact cu racheta. Era, în fond, copilul victoriei.

A început să „scrie" pe zgură cu Roman Turușanco și apoi cu Nonel Racoviță. O dată „acordat", a început să sară peste trepte, nevrînd să mai aștepte liftul progresului fluent.

In anul debutului e al treilea junior din țară. In 1957 e al șaptelea senior. In 1958 se călește, pierzînd o mare finală cu Gogu Viziru (1—3). In compensație, joacă foarte frumos în zona bucureșteană a „Cupei Galea", învingîndu-i pe tinerii francezi și sovietici, inclusiv Renavand și Leyus.

In 1959 începe „marele monopol Țiriac", care promite să continuie încă mulți ani... Cele șase titluri consecutive de campion republican la simplu reprezintă de pe acum două treimi din recordul de „nouă" al lui Gogu Viziru.

O dată cu „ieșirea în lume", „copilul victoriei" începe o colecție demnă de un mare campion. Cîteva „selecțiuni" din această lungă listă de victorii sînt edificatoare. Iată-le: Fraser, Mulligan, Fletcher, Davidson, Bovery (toți din împărăția tenisului), Fox (S.U.A.), Milles (Anglia), Bungert, Ecklebe (R.F.G.), Pietrangeli, Merlo (Italia), Leyus (U.R.S.S.), Ulrich (Danemarca), Ottway (N. Zeelandă), Pilici, Iovanovici (Iugoslavia), Kalogheropoulos (Grecia), Alvarez (Columbia), Gasiorek (Polonia).

Stop! E vorba de o „carte de vizită" și nu de un anuar.

I. CH.

Nea Marcel, debitantul

Cîți oameni nu dăruiesc fotbalului o bună parte din timpul lor liber? Mii, zeci și chiar sute de mii! Dragostea pentru sportul cu balonul rotund este nemăsurată, oferind întîmplări, socotite deseori de domeniul fanteziei. Și, totuși, de multe ori sînt povești adevărate. O asemenea „poveste" am auzit nu de mult într-un debit de tutun din Brăila.

...Prin anul 1958, pe strada sf. Petru, o stradă ca multe altele de la marginea orașului, cu copii care după ce și-au terminat lecțiile se împart în două echipe și joacă fotbal pînă cade întunericul, ei bine pe o astfel de stradă, într-o zi, un om de inimă i-a adunat pe puști. Era frămîntat de o idee; să le organizeze meciurile, să-i arbitreze și, dacă se poate, să le dea și ceva sfaturi, să-i îndrume. Deși nu era un specialist. Ideea a... prins și pe str. sf. Petru au luat ființă două echipe de copii. „Nea Marcel", debitantul de la unitatea din str. Galați nr. 8 — căci despre el e vorba — i-a împărțit pe puști în două categorii: 9—12 și 13—15 ani. A găsit un loc viran prin apropiere și, împreună cu copiii, a amenajat un teren de mărimea unuia de handbal în 7, unde au început pregătirile. Au trecut cîteva luni și meciurile de aici au ajuns cunoscute în tot cartierul. Despre ele au mai auzit și alți copii, care s-au prezentat la „nea Marcel" cu dorința de a lua parte și ei la întrecere. Au venit copii de pe străzile Dorobanți, Hipodrom, Olimpiacos, elevi ai claselor a VIII-a D. de la școala N. Bălcescu și a IX-a D. de la Școala medie nr. 4. „Nea Marcel", ajutat de profesorul V. Popescu, s-a interesat de terenuri și micii fotbaliști joacă azi pe stadionul orașului, pe terenurile „Progresul" și „1 Mai".

In fața debitului de pe strada Galați se opresc deseori copii, dar și oameni mari. După fiecare joc, debitantul afișează în vitrină, scrisă pe un carton mare, cronica meciului din ziua precedentă. Competiția a dat rezultate, stîrnind un interes deosebit în mijlocul copiilor și rîndurile lor sporesc mereu. Anul trecut, din echipa străzii lui „nea Marcel" 8 puști au fost promovați în echipa de juniori Constructorul Brăila! Cu siguranță că lor le vor urma alții, cum sînt Reață, Pavel, Petrică, Ionițică, Nichița, frații Tănase.

Aceasta este povestea micului campionat din Brăila, născut în mintea unui iubitor al fotbalului. „Nea Marcel", debitantul, nu e nici specialist și nu are nici măcar o... jumătate de normă. Are — în schimb — entuziasm. Oare dintre specialiști, dintre antrenori nu vrea să-l imite nimeni?

CONSTANTIN ALEXE

Cu 32 de ani în urmă...

La Budapesta s-au încheiat, duminica trecută, întrecerile din cadrul „Universiadei", la care au participat și numeroși reprezentanți ai studenților din România. Ei s-au întors din capitala Ungariei cu destule satisfacții, cu medalii de aur, argint și bronz...

Consemnînd aceste succese, ne vine în minte o pagină mai veche din istoria Jocurilor mondiale universitare.

August 1933. Bătînd pe la toate porțile, un grup de studenți sportivi, printre care tenismenul Tache Caralulis și atleta Angela Filip-Petrovici, reușiseră să... înmoaie inimile mărimilor din vremea aceea și să obțină banii necesari pentru deplasare.

Și iată ziua plecării. Conduși de rude și prieteni, grupul de studenți români se urcase în tren, așteptînd pe delegații Uniunii Studenților, care trebuiau să aducă biletele și pașapoartele. Trec însă minutele, se apropie ora plecării și mult așteptații delegați nu-și fac apariția. Și nu aveau să și-o mai facă niciodată, fiindcă, pur și simplu, mîncaseră banii.

Zadarnic veți căuta, de aceea, printre participanții la cea de a V-a ediție a „Universiadei" din 1933, numele unui sportiv român. Toți au trebuit să coboare pe peronul Gării de Nord și să se uite lung după tren...

Prof. CAMIL MORȚUN

ȘTIAȚI CĂ...

...Ni-Tchi-cin (R. P. Chineză), care a urcat recent recordul țării sale la săritura în înălțime la 2,22 m, nu măsoară decît 1,75 m?

...In programa analitică a școlilor din Austria au fost introduse ca „materii obligatorii, în cadrul orelor de educație fizică, probele 100 m plat, aruncarea greutății și săritura în lungime? In felul acesta se crede că vor putea fi create noi cadre pentru atletism?

...faimosul gazon englezesc are acum o concurență? O firmă din Anglia a început să producă, pe cale sintetică, un gazon care pare a fi tot atît de bun ca și cel natural. Gazonul artificial nu cere nici un fel de îngrijire. El se execută, „la comandă", respectîndu-se întocmai înălțimea și densitatea cerută de client?

...Și mai știați că... la Regiin, la meciurile de fotbal, se vînd obligatoriu, cu 1 leu programe trase la șapirograf?

MOTODROM

Amatorul de ciclism are la dispoziție velodromul. Dar amatorul de automobilism? De curînd, în cartierul Floreasca va începe lucrările pentru amenajarea unui mare motodrom. Cum, nu aveți încă mașină? N-are a face! Automobilele vi le pun la dispoziție I.T.B.-ul. Dacă trebuie să dați vreun examen de conducere? De loc. Tocmai în asta stă toată „poanta". Veți conduce cum vă pricepeți. Adică, puteți merge cu mașina oricum: cu spatele, în diagonală, puteți lua viraje „în linie dreaptă", iar dacă vă tamponați de mai multe ori cu vecinul, toată lumea va fi mulțumită. Interesant, nu?

Eram să uit: platforma motodromului care se construiește în imediata vecinătate a patinoarului artificial Floreasca va avea o suprafață de 600 m. p., iar micile automobile (electrocare de două locuri) vor fi prevăzute cu bare speciale de cauciuc. Deci, în curînd, un nou și plăcut loc de agrement și sport pentru bucureșteni.

La Ofițerul stării civile

Cunoscutul fundaș central al Rapidului, Dan Coe, a trăit săptămîna trecută un eveniment deosebit. Inaintea ultimului antrenament pentru meciul cu Petrolul, el a compărut în fața ofițerului stării civile al Sfatului popular din raionul Grivița Roșie, alături de aleasa inimii, pentru a rosti „DA", atunci cînd i s-a pus tradiționala întrebare dacă: *„de bună voie și nesilit de nimeni consimte s-o ia în căsătorie pe Elena Alexandrescu".*

Tînăra pereche a fost aplaudată de întreaga echipă a Rapidului, avînd în frunte pe suporterul ei cel mai înflăcărat, vechiul echipier al „Sportului Studențesc", Duce, și care în calitate de tată al lui Dan, a fost sărbătorit ca „socru mare".

Nouă nu ne rămîne decît să urăm tinerei perechi noroc, înțelegere și fericire!

(Foto: Vasile Bageac)

O ADMIRATOARE CONSECVENTĂ

La 74 de ani, Guillaume Cecharelli, un locuitor din Lyon, s-a căsătorit cu o vecină a sa, Lucie Couillerot, în etate de 68 de ani.

In culmea fericirii, mireasa a mărturisit că îl iubea și îl admira pe actualul ei soț încă din... 1921, an în care acesta a participat la Turul ciclist al Franței și a avut într-o etapă o comportare bună.

CURAJ ȘI ÎNDEMÎNARE

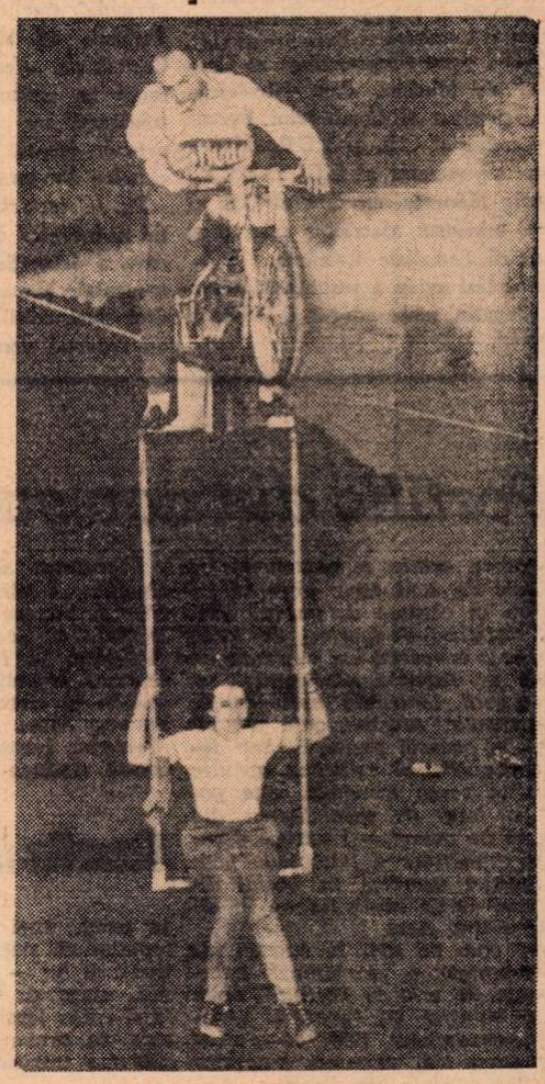

Francezul Henry Rechatin a stabilit un record mondial sui generis: de mers pe sîrmă. La St. Etienne el a parcurs distanța de o milă pe un cablu întins la înălțime amețitoare, în 2 ore și 15 minute. (Alergătorii buni o străbat, pe pistă, în mai puțin de 4 minute).

După realizarea „performanței", Rechatin a oferit un bis, repetînd — cum vedeți — cursa pe motocicletă și avînd în... ataș pe soția sa. Curaj, nu glumă!

Poșta MAGAZIN

E. GIAMBULINI, MOINEȘTI. — 1) La campionatele europene de box din 1963 (Moscova) Ion Monea a învins pe Dampe (Polonia), Frauenlob (Austria) și Schultz (R.F.G.), pierzînd în finală în fața lui Popencenko (U.R.S.S.). Vasile Mariuțan a avut

un... drum mai scurt, el întîlnindu-l în primul tur pe Dante Cane, în fața căruia a pierdut la puncte.

CONSTANTIN RONCEA, CRAIOVA. — Dinamo București și Rapid s-au întîlnit de 32 de ori în cadrul campionatului categoriei A la fotbal. Cele două echipe se află la egalitate, cu același număr de victorii (14) și, bineînțeles, același număr de meciuri nule: 4. Cele mai nete victorii obținute de Dinamo: 5—1 în 1951 și 4—0 în ediția 1957—58; Rapidul are în palmares o victorie cu 5—2 în ediția 1948—1949. In campionatul trecut Dinamo a învins în tur (3—1) și Rapid a cîștigat în retur (1—0). Să vedem, mîine, cine ia... conducerea! Dv, cine vreți?...

MARIA STĂNESCU, și VIRGINIA UNGUREANU, ORAȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ. — Am toate motivele să fiu surprins: două reprezentante ale sexului feminin (după scris, aș putea să jur că e aceeași mînă) care pun întrebări despre... fotbal și nu despre modă! Mă grăbesc să vă răspund: 1) In preliminariile turneului olimpic din 1960 România s-a întîlnit cu U.R.S.S. și Bulgaria. Cu U.R.S.S. am pierdut cu 2—0 la Moscova și am făcut 0—0 la București, iar cu Bulgaria am cîștigat la București (1—0) și am pierdut la Sofia (1—2). 2) In 1938 am participat direct la turneul final al campionatului mondial de fotbal (Egiptul nu s-a prezentat în preliminarii). Parteneră de joc: Cuba. Am terminat la egalitate (3—3) — după prelungiri — astfel că a avut loc un nou meci, cîștigat de Cuba cu 2—1. 3) La campionatul mondial din 1934, tot în turneul final, am fost întrecuți cu 2—1, la Trieste, de Cehoslovacia, care avea să ajungă în finala competiției. La pauză conduceam noi cu 1—0 prin golul înscris în min. 10 de Dobay. Iată formația pe care am aliniat-o în acest meci: Zombori — Vogl, Albu — Moravetz, Kotormani, Deheleanu — Bindea, Covaci, Sepi II, Bodola, Dobay. La 19 septembrie sperăm să... conducem și la sfîrșit, nu numai la pauză!

IOAN SITA, COMUNA UNGHENI-MUREȘ. — Alexandru Vasile (Știința Cluj) va putea fi văzut, în curînd, și în calitate de medic stomatolog. Parcă e un făcut: întîlnirile cu Alexandru Vasile să fie ...dureroase! Lăsînd gluma la o parte, să vă răspund și la cealaltă întrebare: a jucat de 7 ori în echipa națională. Ultima oară în anul 1960.

ION POȘTAȘU
Desene de NEAGU RĂDULESCU

ÎN PATRU RÎNDURI

Rugbiștii de la Gloria și Rulmentul au vocoferat pe teren.

Multi țipau în fa diez
De puteam să pariez
Că formațiile lor
Nu-s de rugbi, ci de... cor!

La proba de sulițăi din etapa regională de la Ploiești a Spartachiadei a participat un singur concurent.

Uitîndu-se atenți la el,
Mulți spectatori și-au spus atît
— In proba asta, singurel,
Lui, oare, nu îi e urît?

Florea, portarul echipei Siderurgistul, a fost schimbat după ce a stat impasibil la golurile primite de la C.S.M.S.

A fost o măsură bună
Să-l „transfere" în tribună.
Doar și-așa, în poarta lor,
El fusese... spectator.

V. D. POPA